

Завжди терновий вінець буде кращий, ніж царська корона.

Леся Українка

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 77-78 (14180-14181), 6 ЖОВТНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

«Воля України або смерть!»

То був по-жовтневому прохолодний і трохи вітряний день. Можливо, він зривав ще не зовсім готові до прощання листочки з усіх дерев, але упевнена – в моїй окремо взятій пам'яті із того дня залишаться одне-єдине. Воно стоїть поблизу храму святого праведного Петра Багатостраждального (Калнишевського), ще зовсім молоденьке і майже зелене. Але коли накочувалась хвиля вітру, його тремтливе листя сльозами тихими, мов у сповільненій зйомці, приречено і невблаганно все падало й падало, горнучись до землі... Тим часом люди, багато людей, сиділи і стояли у дворі церкви, зажурені і мовчазні. І тільки серця, такі гарячі, боролися з бажанням помирати з кожним іменем чийогось полеглого сина, названого того дня під замисленим склепінням осені.

■ Так уже сталося, що меморіальні заходи, які проходять віднедавна в цьому куточку Парку Слави, печальні. Тут, на Алеї шани, додалося портретів наших загиблих земляків. Тут ми вшануємо полеглих борців за волю України, дякуємо кожному воїнові, який захищав колись і захищає нині наше життя і рідну землю. Тут і цього року на Покрову, в День захисників і захисниць України, відбулися головні пам'ятні заходи.

■ Але розпочалися вони

загальнодержавною хвилиною мовчання в пам'ять про загиблих героїв. О 9-й ранку Біла Церква разом з усією Україною зупинила рух на вулицях та схилила голову на знак пошани.

■ А потім були відвідини останньої скорботної гавані наших полеглих: представники місцевої влади, військових формувань, силових структур, громадськості поклали квіти на кожен могилу героя, похованого на Алеї Слави кладовища в Сухому Яру.

■ Заключним акордом стало урочисте зібрання в Парку Слави. До слова, міський голова, виступаючи перед земляками, наголосив, що в майбутньому Парк стане величним місцем вшанування всіх поколінь захисників Незалежності України, що «ми не забудемо жодного воїна, хто боровся і бореться за нашу державу».

■ Геннадій Дикий наголосив, що люди прийшли, аби віддати шану та побажати здоров'я воїнам, які б'ються з окупантом на Сході, які вигнали ворога з Київщини, Сумщини, Харківщини. «Ми молимося за всіх, щоб якнайшвидше повернулися додому з перемогою. Ми вшануємо тих, хто віддав за неї, за право жити у вільній, незалежній, демократичній, європейській країні найдорожче – своє життя. Не забуваємо ми й тих, хто сотні років боролися за нашу державу: підлеглих Ярослава Мудрого, козаків, воїнів Першої та Другої світових і нинішньої війни. Саме нашому поколінню випало подолати ординців, які тисячу років не дають спокою нашій землі. Тому ми бажаємо захисникам і захисницям міцного здоров'я, Божої благодаті. А тим, кого немає вже з нами, – вічна пам'ять», – мовив міський голова.

■ Говорив і заступник командира 1129 Білоцерківсь-

кого зенітного ракетного полку підполковник Іван Дубей. Він із сумом зауважив, що 2014-го ми дуже помилялися, коли вважали, що війна скоро закінчиться. Тим часом ворог накопичував сили та не покинув наміру знищити Україну. Відтак у лютому 2022 року нас чекали страшні речі. Але підполковник вірить, що невдовзі прийде час, коли ми повністю проженемо ворога з нашої землі.

■ Цілющими видалися слова митрополита Білоцерківського Преосвященного Євстратія, який привітав присутніх з усіма, які випали на той день, датами, зокрема Покрови Пресвятої Богородиці. Він нагадав, що Богородиця з давніх часів була захисницею нашого народу, та запросив усіх до поминальної молитви за загиблими воїнами й молитви за Україну і перемогу.

■ ...Війна – це горе не однієї людини, а цілого народу. Вона несе смерть, вдягає в жалобу тисячі материнських і вдовиних сердець. Тому так важко було слухати мову навпіл зі сльозами мами загиблого Івана Смогоржевського Любові Миколаївни і дружини полеглого Віталія Нікандрова Тетяни.

■ Та найважчим моментом виявилось вручення посвідчень «Почесний громадянин Білоцерківської міської територіальної громади» рідним 102 воїнів, яким це звання було присвоєне посмертно. Бо отримувати їх виходили ще молоді, але чорні від горя, і старенькі, геть сиві, мами; підлітки і юнаки сини; красуні донечки; вдови з маленькими дітьми... І над усім оцим пекельно болючим дійством плакало першим загубленим листом одиноке дерево. Плакали люди й не бачили ні в чому втіхи. Бо як і де її знайти?..

■ Потім до портретів загиблих на Алеї шани, біля яких групами тулилися найближчі люди, лягли щемливі осінні квіти. Все, що ми можемо зараз зробити, – пам'ятати полеглих і допомагати тим, хто нас боронить, завдяки кому зустрічаємо новий день, працюємо, любимо, мріємо і сподіваємося на перемогу й волю, за що готові були йти на смерть холодноріччю, на прапорі яких яріло «Воля України або смерть», за яку кладуть і душу, й тіло наші сучасники.

Валентина ХРАБУСТ

Фото – bc-rada.gov.ua

Навіки герої...

У російсько-українській війні загинув білоцерківець, навідник 1 механізованого відділення 1 механізованого взводу механізованої роти військової частини А7298 сорокадворічний солдат **Олександр Анатолійович ОХРИМЕНКО**.

Поховали нашого земляка на Алеї Слави Сухоярського кладовища.

Відстоюючи незалежність нашої держави, загинув легендарний воїн, захисник України з позивним «Кеза» сорокадворічний **Віктор Леонідович БОНДАР**.

Віктор став на захист Батьківщини ще на початку 2014 року й до останнього подиху був вірним військової присязі.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким загиблих. Нехай незгасною буде пам'ять про них, мужніх наших захисників!

Ворог інший, методи – ті ж

Цієї осені відзначають 82 річницю наймасовішого розстрілу в урочищі Бабин Яр, здійсненого нацистами 29–30 вересня 1941 року. Тоді загинуло понад 33 тисячі людей. Згадують убитих у Бабиному Яру в Україні 29 вересня.

У Білій Церкві цього дня біля меморіалу жертвам Голокосту та Праведникам народів світу також відбувся невеличкий, але дуже символічний захід. Учні школи «Міцва-613», представники іудейської релігійної громади «Міцва» та місцевої влади хвилиною мовчання вшанували пам'ять про всіх жертв трагедії Бабиного Яру, поклали до меморіалу квіти й білі камінчики, така давня єврейська традиція: квіти зів'януть, а каміння – вічне...

Варто сказати, що вшановувати пам'ять розстріляних у Бабиному Яру почали вже після здобуття незалежності України. І ця рана болить кожній порядній людині, яка усвідомлює, що немає нічого ціннішого у світі за людське життя. А від інформації про варварство, вчинене нацистами в Києві протягом 1941–1943 років, зупиняється серце... Точна кількість жертв Бабиного Яру невідома. Історики називають числа від 70 до 150 тисяч розстріляних. Серед убитих були не тільки євреї, а й душевнохворі люди, роми, військовополонені радянських солдатів і звичайні мирні жителі Києва. Також нацисти знищували членів ОУН. Наприклад, у Бабиному Яру розстріляли українську поетесу Олену Телігу та її чоловіка. За час розстрілів врятуватися вдалося лише 29 людям...

Терор проти мирних українців тепер вчиняє московська навалоч. Скільки могил розстріляних жінок, чоловіків, старих, дітей уже знайдено на деокупованих територіях! А скільки ще виявлять... або й ні... Скорбота за невинними жертвами нацистів 40-их у наших серцях переливається у свіжий біль втрат від геноциду, який коїть на нашій святій землі інший ворог. І відтепер так буде завжди.

Валентина ХРАБУСТ

Із сесійної зали

ОСОБЛИВИМ ДІТЯМ – ОСОБЛИВА УВАГА

Діти та молодь з особливими освітніми потребами мають повноправно включатися в життя громади. А отже, необхідно продовжувати створювати такі умови, аби дітям та молодим людям з інвалідністю повноцінно надавати послуги відповідно до потреб, працювати задля розкриття їхніх індивідуальних можливостей та потенціалу, покращання їхнього здоров'я та рівня життя їхніх родин.

З цією метою було розроблено та затверджено нову Комплексну програму всебічного розвитку дітей та молоді з особливими освітніми потребами, у тому числі з аутизмом і синдромом Дауна, та підтримки їхніх сімей на 2024–2026 роки. Серед її основних напрямків, зокрема, розширення мережі секцій, гуртків, творчих об'єднань для таких дітей, налагодження профорієнтаційної роботи з метою працевлаштування батьків дітей відповідних категорій та молодих людей з особливими освітніми потребами, забезпечення психологічної підтримки та соціального захисту сімей, які виховують дітей цих категорій, створення умов для соціальної інтеграції та поліпшення якості життя таких дітей та їхніх родин.

За інф. офіційного сайту Білоцерківської міської ради

«Супергерої України»

У виставковій залі при бібліотеці-філії №5, що на просп. Незалежності, 55, із 25 вересня по 2 жовтня працювала виставка ілюстрацій молодої, цілеспрямованої, амбітної художниці Анастасії ГАЙДАЄНКО «Супергерої України».

Анастасія народилася в Білій Церкві, навчалася в нашій 2 гімназії та школі мистецтв №4. Вищу освіту дизайнерки здобула в Київському національному університеті культури і мистецтв. У мирному житті працювала художником-постановником, створювала декорації, а у вільний час малювала для задоволення. Творчість допомогла художниці справитися і з потужними емоціями, які вона переживала від початку великої війни: всі вони виплескувалися в ілюстрації. Це було схоже на арт-терапію.

Роботи Насті виставлялися на численних і різноманітних локаціях: в Українському домі – виставка ілюстрацій, присвячених війні; в Берліні – «Український плакат воєнного часу»; в Національному музеї прав людини в Тайвані. Відбулися вони і в США – Нью-Йорк, Колорадо-Спрінгс, Лос-Анджелес, Сіетл, а також в Англії. Бачили її картини і в харківському «Музеї жіночої та гендерної історії», а також у рідній Білій Церкві.

Розповідаючи про свою творчість у нинішній, воєнний, час, художниця пригадує: «Спершу це були озлоблені ілюстрації, направлені проти путіна й на агресію. Бо було багато болю, образи і злості. З часом я зрозуміла, що треба

більше говорити про те, які ми сильні й безстрашні, і таким чином висловити свою позицію стосовно сучасних подій».

Варто зауважити, що всі кошти від продажу власних картин Анастасія направляє на допомогу ЗСУ.

Щодо експозиції «Супергерої України», яка тривала в нашій виставковій залі, можна говорити про те, що кожна із представлених робіт має глибокий психологічний, філософський, історичний зміст. Ілюстрації створені в яскравих, контрастних кольорах. Анастасія бачить такою різнобарвною і різносторонньою нашу країну, а кожного її громадянина – яскравою особистістю, на протиположності, убогості, кровожерливості й недалекоглядності населення країни-агресора. Порівняння української та російської сутності не подобаються росіянам. За це вони обзивають пані Настю злою фашисткою, не розуміючи, що гублять не тільки своє суспільство, а й майбутнє власних дітей, отруєних рашистською пропагандою.

Також на плакатах, репрезентованих на виставці, були зображені видатні українські письменники, політичні діячі, художники – Тарас Шевченко, Степан Бандера, Катерина Білокур та інші.

Настя вже виношує замисел ілюстрації до дня нашої перемоги: «На малюнку будуть люди в жовтому одязі на фоні неба, які радіють, танцюють, усміхаються та обнімаються». Що ж, нехай плани і мрії Анастасії здійсняться.

Любов МИХАЙЛЮК

Юлія Тимошенко: «Попри війну, люди потребують соціального захисту»

Наслідком виснажливої війни та некомпетентного управління економікою країни стало погіршення соціального захисту населення. Особливо – соціально вразливих і незахищених людей. У Бюджеті-2024 треба скасувати неефективні видатки та спрямувати їх на соціальну підтримку громадян.

Лідерка «Батьківщини» повідомила, що у той час, як Держбюджетом України з 1 січня 2024 року встановлюється мінімальна зарплата на рівні 7100 гривень, мінімальний прожитковий рівень працюючим людям становить 9550 гривень.

«Бідність – це не лише страждання людей, а ще – знищення економіки держави. Своїми доходами люди створюють внутрішній ринок в Україні. Якщо в них немає грошей, щоб жити, це означає, що і підприємці нічого не зможуть людям продати», – зазначила Юлія Тимошенко.

Ситуація з пенсійними виплатами, за її словами, ще гірша, адже для непрацюючих людей, тобто пенсіонерів і людей з інвалідністю, мінімальний прожитковий рівень складає 6074 гривні, а їм наступного року, відповідно до Бюджету-2024, збираються платити 2361 гривню.

«Моя вимога до влади – поставити мінімальну зарплату і пенсію для людей не менше, ніж відповідний мінімальний

прожитковий рівень», – заклала Юлія Тимошенко.

Не менш цинічним, як за у ва ж и л а лідерка «Батьківщини», виглядає зменшення на 10 мільярдів гривень фінансування Фонду по виплаті допомоги по безробіттю, адже людей, які внаслідок війни втратили роботу, залишать без засобів до існування.

«Дуже боляче на фоні такого жахливого стану соціального захисту людей виглядають інші цифри. Приміром, членам наглядових рад державних корпорацій платять від 300 до 500 тисяч гривень! А їхні голови отримують від 1,5 до 3 мільйонів гривень щомісяця, – обурилася Юлія Тимошенко. – Вимагаємо скасувати ці надвисокі зарплати під час війни та віддати все це в Держбюджет на виплати пенсій».

Юлія Тимошенко назвала Бюджет-2024 «бюджетом корупції, стагнації й бідності» та пообіцяла, що команда «Батьківщини» до другого читання підготує пакет правок, щоб скасувати всі неефективні видатки та перерозподілити кошти на потреби армії та людей.

Пресслужба «БАТЬКІВЩИНИ»

Здійснюючи свою просвітницьку місію, бібліотеки відіграють важливу роль у розвитку освіти, науки і культури, завжди залишаючись гарантом цивілізованості суспільства. А бібліотекарі – це порадики на шляху до вершини знань та мудрості, збирачі духовних скарбів та провідники у світ невідомого.

29 вересня, напередодні Всеукраїнського дня бібліотек, найкращі працівники бібліотечної справи Білоцерківської міської територіальної громади отримали нагороди від міського голови, департаменту культури та туризму КОВА і профільного управління міської ради, Білоцерківської централізованої бібліотечної системи ім. Петра Красножона, депутатів Білоцерківської міської ради Лесі Крижешевської та Олени Фастівської.

Видатні українці

Щоранку Володя прокидався у своїй квартирі на вулиці Тимофіївській, 12, з відчуттям абсолютного щастя. Мама хазяйнувала на кухні, звідні викочувався ситний оладковий дух. Сестра Регіна вже розми-
налася хроматичними гаммами. Брати жваво обговорювали темперамент творів Шопена чи Шумана. Як коли.

У грудні 1917 року все безповоротно змінилось. У квартиру вдерлися більшовики й оголосили про конфіскацію майна. Заходилися вносити меблі, постільне, порцелянове. Добра вистачало, адже дід був купцем першої гільдії, а батько (інженер-підприємець) торгував на Прорізній електротехнікою.

Найбільшим болем став бабусин рояль. Спершу чотири бовдури намагалися випхати його через двері, згодом відчинили вікно. За хвилину триногий велетень гепнувся об бруківку, а містяни порубали його на дрова. Батько інструментом не переймався, він, наче білка, стрибав між чекістами та намагався відібрати в них їжу. Ще вчора комерсант підписував у кабінеті владним почерком векселі, а сьогодні стояв згорблений, хиткий, приречений.

Почалися поневіряння. Батькову фірму націоналізували, гроші вмить знецінились. Саме тоді дядько надував проект. «А що, як ми з тобою, Володю, влаштуємо гастролі? Ти хлопець обдарований, ноктюрни виконуєш

Стрімкий зліт, схожий на «крещендо»

однією лівою, то чому б не вирушити містами та присілками?» Хлопці вдарили по руках, сили в бричку й попрямували за п'ятсот кілометрів до Харкова, щоб дати перший публічний концерт. Він відбувся в бібліотеці.

Після Харкова була Одеса, Київ та Петроград. Усюди успіх, шана, оплески. Бричка невтомно котилася від Миколаєва до Тифліса, від Тифліса до Єревана. У день давали по три концерти, за п'ять років мали в репертуарі дванадцять концертних програм. За виступ платили зерном, а Володю охрестили «електронним піаністом».

Країна, як і раніше, вмивалася кров'ю, тому Володимир правдами й неправдами переїхав до Європи. Перший виступ у Німеччині провалився. Глядач не міг зрозуміти надто вільнолюбну, розкріпану манеру гри. Другий спіткала та сама участь. Під час третього отримав заслужене визнання. Того дня в оркестрі захворів штатний піаніст і Володимира попросили зіграти перший концерт Чайковського. Виступ мав відбутися за сорок хвилин.

Музикант впевнено сів за рояль і зрушив з місця кілька клавів. Скрипалі здивовано ушпигнули струни. Диригент ледве не згубив паличку. Щоб так грати, їхній соліст репетирував пів року, а цей малюк, з анемічним обличчям, емігрант он як утнув. По завершенню оплески не вщухали майже годину. Диригент на тремтячих ногах підійшов до Володі та, замість долоні, потис плече. На ранок преса розшаркалась. Порівняла його триумф з триумфом Енріко Карузо. Плече у Володимира боліло ще кілька днів.

То був стрімкий зліт, схожий на «крещендо», і потяглися безкінечні гастролі Європою. За Європою – Нью-Йорк, Бостон, Чикаго, Філадельфія. Захмарні гонорари. Мокрий наскрізь фрак. Виконання по пам'яті й ніколи, дивлячись у ноти. Якось, граючи з англійським оркест-

ром, розлютився й вигукнув: «Я українець, і покажу англійцям, що таке справжній темп!».

Згодом одружився з Вандою (донькою відомого диригента), у них народилася Соня. Піаніст замовив особливий рояль і прикрасив помешкання роботами Пікассо й Дега. Невтомно давав концерти, але душа знемагала від болю, бо новини з Батьківщини були гнітючими. Батька відправили до ГУЛАГу, де старенький помер. Старшого брата розстріляли, середнього вислали на Соловки. У Володимира почалися затяжні депресії. Деякі тривали по кілька років. Він страждав від низької самооцінки й панічного хвилювання перед кожним виступом. Коли померла єдина донька, впав навзніч і не міг піднятися досить довго. Дружина перестала їсти і розмовляти. Він – грати.

...Повернення відбулося через дванадцять років на сцені «Карнегі-Холу». Три тисячі квитків було продано за дві години. Люди продовжували стояти в чергах у надії, що з'являться додаткові стільці. Ванда сновигала між охочими потрапити на концерт і роздавала каву. За вечір – п'ятсот чашок. Шанувальники сьорбали чорну солодку воду й стверджували: «Один Горовиць вартує п'яти «Бітлз». Піаніст довір це з блиском. Талановито виконав Баха, Ферручо Бузони, Шумана й Шопена. Як завжди, грав без нот. Як і раніше, з-під пальців іскрило. З ним було складно. Часом незручно. Інколи неможливо, але Ванда мала великий запас терпіння. А от у студіях звукозапису режисери божеволіли. Вони лялися, курили одну цигарку за іншою, благаючи генія грати однаково, бо не збігалися доріжки. Той кивав і знову виконував один і той самий твір інакше. Бо по-іншому не мислив. Не вмів.

До самої смерті Володимир Горовиць прокидався з твердим переконанням, що він у Києві на Тимофіївській, 12. От тільки з кухні не пахло оладками, сестра не дріботіла етюдом Черні, батько більше не підписував векселі...

Ірина ГОВОРУХА

Щиро вітаємо ветеранів праці Білоцерківського національного аграрного університету, які народилися у жовтні:

В.М. Москочук, Н.І. Бондаренко, І.А. Лунченко, Н.В. Хомяк, Н.Я. Левченко, М.І. Брикун, А.І. Сидоренко, О.Д. Мамалига, Н.А. Савицька, Л.В. Ковальчук.

Бажаєм вам життя прожити
В здоров'ї, радості й добрі.
Нехай воно щасливим буде
У колі друзів і сім'ї!

З повагою – **Е.В. Ланін**

Хто із членів домогосподарства може звернутися за призначенням житлової субсидії

Перелік осіб, які можуть звернутися за призначенням субсидії, визначено Положенням про порядок призначення житлових субсидій, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21.10.1995 р. № 848.

ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ ЖИТЛОВОЇ СУБСИДІЇ МОЖЕ ЗВЕРНУТИСЯ:

- ▲ одна із зареєстрованих у житловому приміщенні осіб, а в разі, коли розділені особові рахунки, то кожен, на кого відкрито рахунок;
- ▲ людина, яка не зареєстрована в житловому приміщенні / будинку, але фактично проживає в ньому на підставі договору оренди житла (або за рішенням суду);
- ▲ індивідуальний забудовник, будинок якого не прийнято в експлуатацію, в разі, коли йому нараховується плата за житлово-комунальні послуги;
- ▲ внутрішньо переміщена особа (ВПО), яка не зареєстрована в житловому приміщенні, але фактично проживає в ньому без укладеного договору оренди житла (підтверджується довідкою ВПО).

Оксана БУРИМСЬКА, начальник ВОГ № 3 ГУ ПФУ в Київській області

Із сесійної зали

СТВОРЕНО РАДУ З ПИТАНЬ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

Вона діятиме при Білоцерківській міській раді. Такий консультативно-дорадчий орган необхідний, аби максимально ефективно продовжувати діяльність із забезпечення й захисту прав та інтересів переселенців, які наразі проживають у нашій громаді.

ОСББ ЗМОЖУТЬ ОТРИМАТИ ВІДШКОДУВАННЯ

Депутати міської ради змінили низку цільових програм, реалізація яких потребувала уточнень та корегувань. Зокрема внесли зміни в Програму відшкодування з місцевого бюджету частини відсотків за кредитами, залученими об'єднаннями співвласників багатоквартирних будинків громади, які беруть участь у Програмі підтримки енергомодернізації багатоквартирних будинків «ЕНЕРГОДИМ» державної установи «Фонд енергоефективності».

Так, документ доповнено умовами, за якими ОСББ зможуть отримати відшкодування на заходи енергомодернізації.

Зокрема на час дії Програми ОСББ, які беруть у ній участь, протягом перших 36 місяців для Пакетів заходів «А» (Легкий) та «Б» (Комплексний) мають право на відшкодування за рахунок місцевого бюджету частини відсотків (або усіх відсотків) за кредитами, залученими на впровадження заходів з енергомодернізації багатоквартирних житлових будинків.

Проте сума має бути не більшою за суму фактично сплачених відсотків, які не перевищують одночасно: 15% річних (150 тис. грн на календарний рік для Пакета заходів «А») та 700 тис. грн для Пакета заходів «Б».

При цьому не можуть бути відшкодованими будь-які штрафи та/або пені, інші платежі, крім відсотків, нарахованих згідно з умовами кредитного договору. Також не відшкодовуються сплачені наперед суми відсотків за користування кредитом.

За інф. офіційного сайту Білоцерківської міської ради

ПРОДАЮ

- ✓ Дві верхні кухонні шафи, колір білий, г/стан;
  - ✓ нову импортну пароварку;
  - ✓ нові одно- та двоспальні підковдри.
- Ціни договірні.
Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний
Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної родини, видане на ім'я **Сушанський Олексій Богданович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної родини, видане на ім'я **Сушанський Максим Богданович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене посвідчення учасника бойових дій, АА № 322499, видане Київським обласним військовим комісаріатом 30.11.2017 р. на ім'я **Білошицький Валентин Васильович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачений військовий квиток, УН № 0226119, виданий Обухівським районним військовим комісаріатом Київської області 01.07.1987 року на ім'я **Педенко Світлана Миколаївна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірні. Тел. 067-425-96-61.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизеливу, фанеру, радіоприймач ("Моск-

вич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, драбину, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.

✓ Арматуру, електрорубанок. Тел.: 050-182-71-10.

✓ Електрошашличницю "Вогник" з шампурами (8 шт.), 1000 грн; кухонний комбайн "Мрія-2" в комплекті з усіма насадками, 4000 грн. Тел.: 096-744-67-89.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Алюмінієву тачку, провід мідний (2 мм), пилосос "Шміль", трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Триває набір учнів 8, 9 і 10 класів на гурток журналістики. Заняття один раз на тиждень. Телефон: 068-101-85-21.

Униз і вгору. Як зміняться ціни на продукти в Україні

Гречка, яка минулоріч була цінові рекорди, продовжує падати в ціні, натомість потроху дорожчає м'ясо. Державна служба статистики оприлюднила черговий моніторинг цін на ключові продукти харчування. А експерти проаналізували тенденції та зробили прогнози, як зміняться ціни в магазинах вже в наступні місяці. Центр громадського моніторингу та контролю зібрав інформацію.

Хліб дешевшати не буде

Заборона на експорт українського зерна до Європи не вплине на вартість хліба всередині країни. Тож на здешевшання цього продукту очікувати не варто. Про таке розповів генеральний директор Української аграрної конфедерації Павло Коваль. За його словами, вартість хліба залежить від дуже багатьох чинників, і ціна на зерно – тільки один із них. «Можна точно сказати, що жодних питань щодо продовольчої безпеки України не буде. Але й ціна на хліб не впаде. Інші складові цієї ціни для аграріїв, перевізників та переробників виростили», – розповів експерт.

Ціна на олію стабільна

В середньому це 65 грн/літр. І, ймовірно, дорожчати цей продукт у найближчій перспективі не буде. Хоча тут також все залежить не лише від українських аграріїв, а й від того, що відбувається на світових ринках. Зокрема, як змінюються ціни на нафту. Так, за оцінками асоціації «Укролія-пром», кожне зростання вартості барелю нафти на 10 доларів призводить до зростання вартості тонни олії на 30–50 доларів.

Гречка удвічі втратила в ціні

Натомість подешевшала гречка. Як поінформував директор Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки» Юрій Лупенко, у серпні цього року середні споживчі ціни на гречану крупу зменшилися до 45,61 грн/кг – на 4,5 відсотка, порівняно з попередніми місяцями. За його словами, зростання цін на гречку тривало до вересня 2022 року і на ліку сягнуло 96 грн/кг. А потім, з надходженням нового врожаю, розпочалося поступове зниження, яке триває донині і, ймовірно, буде продовжуватися.

Овочі та м'ясо: які прогнози?

Окрім гречки, за даними Інституту

аграрної економіки, від початку року найсуттєвіше впали ціни на овочі. Зокрема морква подешевшала на 63% і, за даними Держстату, нині в середньому коштує близько 18 грн/кг. Буряк подешевшав на майже 55% – до 15 грн/кг, капуста білокачанна зменшилася в ціні на 53% – до 11 грн/кг, цибуля ріпчаста здешевшала на 50% – до 18 грн/кг. Подешевшали й деякі фрукти. Так, на 16% знизилась ціна на яблука, в середньому коштують 31 грн/кг.

Водночас протягом серпня дорожчало сало – на майже 3% – до 166 грн/кг, цукор – на 2%, до 36,5 грн/кг. Також на менш ніж 2% подорожчали яловичина, свинина, куряче філе та ковбаси варені першого ґатунку. Вперше від березня цього року почали дорожчати яйця, щоправда, піднялися в ціні на незначні 0,1% і, за даними Держстату, коштують у середньому 39 грн за десяток.

Різкого зростання не буде

Загалом, як прогнозує Юрій Лупенко, різкого зростання цін у цьому році не мало б бути. Щоправда, традиційно восени можуть додавати в ціні продукти переробки та тваринництва, більш залежні від енергетичних та сировинних факторів, тоді як ціни на овочі і фрукти, ймовірно, продовжать зниження навіть у жовтні.

Стало відомо, що...

Пункт гуманітарної допомоги змінив адресу

З початком повномасштабного вторгнення росії в нашу державу почали працювати гуманітарні штаби та координаційні центри, які забезпечують вимушених переселенців необхідними речами та продуктами.

Не стояла остеронь і наша громада. Із перших днів у нас знаходили прихисток тисячі українців, яких війна вигнала з рідних домів. Одні зупинилися на декілька днів на шляху до інших міст і країн, інші знайшли тимчасове житло в Білій Церкві чи селах громади.

Аби забезпечити їх необхідними речами та продуктами харчування, в нашому місті ще з березня 2022 року були відкриті два пункти видачі гуманітарної допомоги. За час їхнього функціонування внутрішньо переміщені особи скористалися згаданими послугами майже 30 тисяч разів. Ці пункти були розташовані в навчальних закладах у різних частинах міста.

Нещодавно було ініційовано електронну петицію про перенесення гуманітарного пункту зі спортивного залу установи. Вона набрала необхідну кількість голосів, тому місцева влада вжила заходів задля вирішення цього питання. Відповідно до розпоря-

дження міського голови, було розглянуто питання перенесення центру гуманітарної допомоги з Білоцерківського опорного ліцею-гімназії № 20 в інше приміщення.

Відтак виконавчий комітет міської ради вирішив для облаштування пункту розміщення гуманітарної допомоги внутрішньо переміщеним особам визначити нежитлове приміщення першого поверху за адресою: вул. Я. Мудрого, 28. Управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради, за підтримки інших структурних підрозділів, доручено забезпечити облаштування пункту розміщення гуманітарної допомоги. Про початок його роботи буде повідомлено додатково.

УВАГА – ЩОРІЧНА ПРОФІЛАКТИЧНА ПРОМИВКА МЕРЕЖ

ШАНОВНІ СПОЖИВАЧІ!

Звертаємо вашу увагу, що **із 6-ї години 7 жовтня по 18-у годину 8 жовтня 2023 року** в зв'язку із плановою щорічною промивкою мереж у місті буде відсутнє водопостачання. Просимо на цей період передбачити необхідний запас води.

ТОВ «Білоцерківвода»

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Назва рубрики _____

(куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

Текст оголошення _____

Телефон або адреса (друкуються в оголошенні) _____

Один купон – оголошення до однієї рубрики змістом не більше 1-го найменування. Заповніть, виріжте та відправте або принесіть за адресою: **09117, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18, редакція газети "Громадська думка".**

Оголошення управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про постановку на облік безхазяйного нерухомого майна

1. Найменування безхазяйного об'єкта, який взято на облік: нежитлов будівля літ. «А» (надалі безхазяйний об'єкт).
2. Місцезнаходження безхазяйного об'єкта: 09100, Київська область, місто Біла Церква, вулиця Євгена Деслава, 64.
3. Термін перебування безхазяйного об'єкта на обліку: один рік з дня взяття на облік безхазяйного нерухомого майна (Витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна від 19.09.2023 р.)

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Петро Петрович Гулак-Артемівський

(1790-1865)

Редакція газети прагне познайомити шановних читачів з творчістю одного з визначних поетів дошевченківської доби, яка порівняно невелика за обсягом, але цікава й різноманітна.

Написані ним оригінальні та перекладні поезії, статті, листи відіграли важливу роль у розвитку нової української літератури.

Та найціннішу частину творчого доробку поета становлять передусім байки та балади, в яких автор порушував актуальні проблеми часу, піддавав критиці самодурство, аморальність і жорстокість панів, висміював пихатість дворян, чиновництво.

ЦОКОТУСІ

Вернулася ж Химка
Допрядать починка.
Ой насуче ниток,
Що буде з півміток!
Язик – веретено
І бреше сказано!
Накрутить десятки,
Витче і двадцятки;

Буде й полотенця,
Буде і ряденця!
І кожній сващці
Спече по ковбасці!
Кого і принадить,
Кого і пригладить,
Кого і почеше,
Та бреше, та бреше!
Хоч пряжа і рветься,

Та вона сміється:
Поки клоччя стане,
Сукать не перестане.
Язик – мотвило,
Чом не крутить сміло?
Поки не одубіє,
Нехай меле й віє!

(1852 р.)

Вітька закохався й не збирався здаватися. Він мусить завоювати Діанине серце. Але поки не знав, яким чином. Вітька хотів вивчитися на лікаря, хоча був романтиком. Про це ніхто не знав. Засміють. І все ж зважився...

Діанина бабуся вранці виносила молоко для заготівельників. Ставила в бідончику біля паркану на старому стільчику. Вітька приїжджав на ровері й чатував неподалік, коли заберуть молоко. Після цього залишав у порожній посудині букет квітів і швиденько забирався геть.

Таємниця джерела

Бабуся Ксеня приносила букет до хати й жартувала:

– Хто ж той кавалер, Діанко? Либонь, я здогадуюсь.

Діана знизувала плечима, хоча знала, чий то квіти...

У лісі, що неподалік села, було безіменне джерело. Переповідали про нього давню й загадкову легенду. Начебто на тім місці закохані зустрічалися. Заручилися, до весілля йшлося. Але татари забрали дівчину в ясир. Хлопець не зміг іншої серце відкрити. Неймовірна сила його кохання та болю землю пробила. Так і з'явилося джерело. Можна у нього гарну долю попросити, кохання повернути.

Діану також не оминула цікавість. Дівчина і вмивалася водою, і смакувала. Бо також мріяла про кохання – справжнє, велике і на все життя.

Вітька не раз ішов за нею назирці. Підглядав, як вмиває лице чарівною водою. Діана бачила хлопця – ховався за деревами. Але вигляду не подавала...

– Забудь свою принцесу, – радив товариш.

– А я перечекаю всіх її залицальників.

У Діани були романи. Однак залишали після себе тільки розчарування.

– Що зі мною не так? – запитувала у кращої, трішки старшої подруги Наталки.

– Усе так, – відповідала. – Просто долі своєї ти ще не зустріла...

Той, хто хотів стати долею, навчався в місті, де жила Діана. Потім почав там працювати. І не залишав надії на взаємність...

Якось у таксі, в якому їхала дівчина, врізався молодик-порушник на батьковій автівці. Потрапила до лікарні. Коли прийшла до тями, побачила біля її ліжка Вітька. Лікаря Віктора Павловича. На тумбочці стояв букет квітів.

– А чому не в бідончику з-під молока? – спробувала пожартувати.

– То ти знала...

– Хто, крім тебе, таке б чудив? Слухай, а зі мною...

– Все гаразд. Не хвилюйся.

До палати увійшла Наталка.

– Не думала, що святкуватиму тридцятиріччя на лікарняному ліжку, – мовила до подруги. – Звалився той юний орел на мою голову.

– Сподіваюся, з ним розберуться. А цей лікар... Він так на тебе дивився...

– Бо ми з ним з дитинства знайомі. Він родом із села, де моя бабуся живе.

– Одружений?

– Натало...

...Віктор у вільний час завжди затримувався біля Діани. Розповідав кумедні історії зі своєї лікарської практики. Але цього разу мав трохи засмучений вигляд.

– Діано, завтра тебе випишуть. Це, звісно, чудово. Але тепер не знаю, чи зустрінемося знову.

– А ти запроси мене куди-небудь у вихідні. В кафе, чи на якусь виставку...

...Віктор запросив Діану в невеличку вишукану кав'ярню, де під тиху музику куняли у вазах напівсонні троянди. Він досі був романтиком. Говорили про все, згадували дитинство...

На вулиці Діана взяла Віктора під руку:

– Дякую за каву. Її тут, мабуть, якимось секретиком присмачують. Така ароматна.

– Ми б могли сюди приходити часто, якщо твоє бажання. Я ж досі... я завжди кохав тебе, Діано.

– І підглядав колись за мною біля джерела.

– Ти й це знаєш!

Їй було затишно поруч із ним. А він почувався щасливим хлопчиськом.

Віктор прийшов просити руки Діани. Виз симпатичним перснем та... букетом квітів у бідончику з-під молока. Її батьки розгубилися від такого антуражу. Вона все пояснила...

А через тиждень настав той фатальний ранок, що зруйнував мрії та розкрив життя... Через війну особисті плани Діані з Віктором довелось відкласти. Невдовзі він вирушив рятувати бійців...

...Діана поїхала до села. Тітка Неля попросила привезти бабусі ліки. Підупала здоров'ям. Тітчиного старшого сина Славка на фронт забрали. Переживає Ксеня за внука. Плаче. Через це тиск «скаче». Голова болить.

Прокинулася Діана рано. Виглянула у вікно. На подвір'ї, спершись на яблуню, молилась бабуся. Одягнулася. Тихенько вийшла надвір, через городи, а далі польовою дорогою пішла до лісу, де було чарівне джерело. Зачерпнула у пригорщі холодну воду, вмилася водою. Мовила завітні слова:

– Водичко-чарівничко, допоможи, аби доля моя... аби Вітя повернувся...

Пригадала, як колись він підглядав за нею із-за дерев. Сльози перехопили подих. Слова перейшли у шепіт.

Сонячні промінці виблискували у воді, немов золоті монетки. Тріснула гілка. Пташка. Гарний знак. Бабуся каже: пташки – це посланці Господні, добрі звістки приносять. А ще Діана вірила у таємницю джерела...

Ольга ЧОРНА

«Українське кіно сильніше, ніж зброя»

День інформації з такою назвою, присвячений вітчизняному кіно, відбувся в бібліотеці-філії №1.

У читальній залі було розгорнуто яскраві книжкові виставки: «Світ українського кіно» та «Кіно + Книга». Представлені видання ознайомили читачів з історією нашого кінематографа та відобразили становлення і розвиток українських кіностудій, ігрового та документального кіно, кінофестивалів. Зацікавлений читач мав змогу знайти тут також біографічні матеріали про життя та творчість кіномитців, які прославили вітчизняний кінематограф. Бібліотекар Юлія Волошина провела

для користувачів огляд книжкових виставок, зауваживши, що книга є першоджерелом для створення екранізації.

Для учнів ліцею іноземних мов гімназії №9 бібліотекарі організували творчу зустріч із художником театру і кіно, керівником благодійної студії живопису в Білій Церкві, дипломантом майстерні станкового портрета Національної академії мистецтв Дмитром Макашевим.

Відкриваючи зустріч, бібліотекар Олена Крищенко наголосила, що кінематограф протягом останніх років лишається найдемократичнішим, себто найдоступнішим і найвпливовішим із мистецтв. Розповіла про те, що нині чимало знаменитостей, серед яких актори, режисери, – на фронті. Багато кіномайстрів волонтерять. А хтось активно знімає про те, що відбувається, готує авторські стрічки, у фокусі яких – життя в зоні бойових дій.

Чи бувало українське кіно світовим? Звісно. Бувало, буває й буде. У цьому

твердо переконалися слухачі розповіді пана Дмитра. Він провів їх історичними коридорами національної кіноіндустрії: від «великого німого», старих плівок і перших демонстраційних апаратів до сучасних блокбастерів, створених на «цифрі». А ще познайомив з найвидатнішими режисерами – Олександром Довженком (зробивши професійний аналіз фільму «Земля»), Сергієм Параджановим, їхніми творчими доробками й талановитими послідовниками; допоміг побачити паралелі між кіно й фотографією, навчив орієнтуватися в класиці. «Якісні кінострічки розвивають душу й інтелект не гірше ніж книги, а часом для підняття настрою й приємного дозвілля вони просто життєво необхідні! Національний кінематограф має чим потішити й здивувати глядача!» – такими переконливими словами завершив зустріч Дмитро Макашев.

Олена КРИЩЕНКО

Промінь духовності і любові

Саме так можна було б назвати декаменальний День молоді деканату з Білої Церкви. Вперше його організував о. Марек Рудзь у нашому місті на честь вшанування пам'яті Блаженної Ельжбети Рози Чацької. А вдруге – 30 вересня цього ж року, на честь покровителя Дня молоді Святого Йоана з Непомук, у місті Сквирі.

У цьому духовному святі взяла участь діти і молодь кількох міст Київщини: Білої Церкви, Фастова, Миронівки і Сквирі. Паломники були під проводом о. Марека, а також настоятеля Миронівської, Богуславської і Таращанської парафій о. Кшиштофа та сестри Августини з Ордену сестер домініканок у Фастові.

З вітальним словом до всіх учасників звернувся о. Марек. Темою конференції декаменального Дня молоді настоятель обрав «Радість навернення». Адже саме діти і юнацтво особливо вразливі в нинішній військовий час – втрач, переживань і переоцінки цінностей. І саме навернення до Господа може стати порятунком від тривоги, розпачу та зневіри. Тому воно вважається найбільшою психологічною допомогою. Свята меса в каплиці при

Католицькому Центрі Св. Йоана з Непомук вселила в них душевний спокій і віру в Перемогу.

Паломникам дуже сподобалася прогулянка по Сквирі, під час якої вони ознайомилися з міським Академічним лицем і краєзнавчим музеєм. Директорка музею Оксана Пустовіт і краєзнавець, вчитель історії Анатолій Гальчинський зацікавили їх розповідями про історію рідного краю.

Після екскурсії на вірян чекав солодкий стіл і смаження ковбасок на вогнищі. Лише кілька годин участі у декаменальному Дні молоді додали всім чудового настрою й оптимізму. А саме свято стало для них справжнім променем духовності та любові.

Інна ТАЄВСЬКА
Світлина Ольги ОДНОСУМ

Сайт: shoptik.ua	П'ятниця, 6.10 ніч +9 день +17	Субота, 7.10 ніч +8 день +17	Неділя, 8.10 ніч +13 день +18	Понеділок, 9.10 ніч +11 день +19	Вівторок, 10.10 ніч +12 день +21	Середа, 11.10 ніч +12 день +21	Четвер, 12.10 ніч +11 день +20
--	---	---	--	---	---	---	---

Якщо ти хочеш, але не можеш, значить, не сильно хочеш. (М. Твен)

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.